

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af
mink¹

(Forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink)

§ 1

I lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 1211 af 7. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1 og 2, ændres »31. december 2021« til: »31. december 2022«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Den politiske aftale om erstatning mv.
 - 2.1.2.1. Dvalemkomensation
 - 2.1.2.2. Nedlukningserstatning
 - 2.1.3. Statens Serum Instituts sundhedsfaglige vurdering af risiko for den humane sundhed ved en evt. genoptagelse af minkhold efter 2021
 - 2.1.4. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink blev hold af mink med virkning fra 1. januar 2021 forbudt frem til og med 31. december 2021.

Formålet med dette lovforslag er at forlænge det midlertidige forbud mod hold af mink med yderligere et år.

Sundhedsmyndighederne vurderer, at hold af mink i Danmark efter 2021 kan medføre en sundhedsrisiko for mennesker af ukendt størrelse. Dette fremgår af Statens Serum Instituts opdaterede risikovurdering af 14. juni 2021 ”Sundhedsfaglig vurdering af risiko for den humane sundhed ved evt. genoptagelse af hold af mink efter 2021” (herefter ”Risikovurderingen”).

Det fremgår desuden af Risikovurderingen af 14. juni 2021, at denne usikkerhed alt andet lige mindskes over tid og må forventes at være særligt udtalt på kort sigt, indtil Danmark og resten af verden har opnået en større vaccinationsdækning samt erfaring omkring varighed af immunitet efter vaccination, effekt af vaccination over for nye virusvarianter og evt. behov for revaccination. Statens Serum Institut vurderer, at det er relevant at opnå større erfaring med sæsonvariationen hen over endnu et efterår og vinter i en delvist vaccineret befolkning, og at det derfor også må forventes, at der i løbet af 2022 generelt vil være et bedre vidensgrundlag for risikovurderingen end på nuværende tidspunkt.

Statens Serum Institut har på et møde den 28. september 2021 givet Folketingets partier en mundtlig opdatering af Risikovurderingen af 14. juni 2021. Statens Serum Institut oplyste forud for mødet, at det er Statens Serum Instituts vurdering, at konklusionerne i Risikovurderingen ved en evt. genoptagelse af minkhold efter 2021 fortsat er gældende.

Det foreslås på den baggrund at forlænge det midlertidige forbud mod hold af mink til og med den 31. december 2022.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink

2.1.1. Gældende ret

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 7. juni 2021, at hold af mink ikke er tilladt til og med den 31. december 2021.

Det fremgår endvidere af lovens § 1, stk. 2, at det til og med den 31. december 2021 er forbudt at ind- og udføre levende mink til og fra Danmark, at til- og fraføre levende mink mellem besætninger i Danmark og at tilføre mink til de i stk. 3 og 4 nævnte dyrehold.

Bestemmelsen blev indført med henblik på at hindre omgåelse af forbuddet mod hold af mink i lovens stk. 1 ved f.eks. at flytte mink fra minkfarme omfattet af forbuddet til en zoologisk have, dyrepark eller til privat hold.

Af lovens § 1, stk. 3, fremgår det, at forbuddet mod hold af og ind- og udførsel m.v. af mink som udgangspunkt ikke omfatter hold af mink i zoologiske haver, dyreparker og lignende, hold af mink i cirkus, forlystelsesparker og lignende virksomheder, og privates hold af domesticerede former af mink, dog maksimalt fem mink.

Herudover fremgår det af lovens § 1, stk. 4, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter ansøgning kan give tilladelse til at fravige stk. 1 og 2 med henblik på tekniske og videnskabelige undersøgelser, der udføres under tilsyn af Dyreforsøgstilsynet. Der kan fastsættes vilkår for sådanne hold af mink.

Endelig er ministeren efter lovens § 1, stk. 5, bemyndiget til at fastsætte regler om ændring af undtagelserne i lovens § 1, stk. 3 og 4.

Det midlertidige forbud blev indført med baggrund i en risikovurdering af 3. november 2020 fra Statens Serum Institut. Det fremgik heraf, at fortsat minkavl under en igangværende COVID-19 epidemi indebar en betydelig risiko for folkesundheden, herunder for mulighederne for at forebygge COVID-19 med vacciner. Det fremgik desuden, at fortsat minkavl under epidemien indebar en betydelig risiko for gentagelse af smittespredning blandt mink og mennesker, som var set i Vestdanmark i 2020. Statens Serum Institut vurderede, at dette indebar en stor risiko for folkesundheden, både ved at medføre større sygdomsbyrde blandt mennesker, og ved at et stort virusreservoir i mink øgede risikoen for, at der opstod nye virusmutationer, som vacciner ikke gav optimal beskyttelse imod. Statens Serum Institut vurde-

UDKAST

rede, at den flokimmunitet, der ville blive opnået ved vaccination eller overstået infektion, samlet set kunne risikere at blive svækket eller udeblive, og at det samtidig måtte forventes at betyde en væsentlig forringelse af mulighederne for at bevare epidemikontrol i Danmark.

Det fremgår af lovens § 8, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om erstatning og kompensation som følge af aflivningen og forbuddet mod hold af mink, herunder erstatning og kompensation til visse følgeerhverv.

Bestemmelsen er indtil videre udmøntet i bekendtgørelse nr. 165 af 3. februar 2021 om forskud på erstatning og tempobonus ved aflivning af mink som følge af COVID-19, bekendtgørelse nr. 1781 af 7. september 2021 om endelig skinderstatning m.v. ved aflivning af mink som følge af COVID-19, bekendtgørelse nr. 1916 af 6. oktober 2021 om driftstabserstatning ved aflivning af mink som følge af COVID-19 og bekendtgørelse nr. 1915 af 6. oktober 2021 om erstatnings- og taksationskommissionerne og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv. Regler om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og følgeerhvervsvirksomheder for permanent nedlukning af minkrelateret virksomhed og kompensation til minkvirksomheder for midlertidig nedlukning (dvalekompensation) er under udarbejdelse.

2.1.2. Den politiske aftale om erstatning mv.

Den 25. januar 2021 blev der indgået en aftale mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Liberal Alliance om erstatning mv. til minkavlere og følgeerhverv berørt af COVID-19. Aftalepartierne er enige om, at der ydes fuldstændig erstatning til minkavlere og minkafhængige følgeerhverv, uanset om der juridisk set er tale om ekspropriation efter grundlovens § 73 eller ej.

2.1.2.1. Dvalekompensation

Det fremgår af den politiske aftale, at det skal være muligt for de avlere, der ønsker at blive i minkavlererhvervet, at lægge deres produktion i dvale til og med 31. december 2021, indtil det igen er muligt og sundhedsfagligt forsvarligt at drive minkavl i Danmark. Disse avlere skal modtage kompensation for deres faste omkostninger inkl. uundgåelige driftsomkostninger til vedligehold og service af produktionsfaciliteter i dvaleperioden, ligesom de vil modtage en driftstabserstatning for avlsdyr, såfremt denne ikke er ydet som del af erstatningen i forbindelse med aflivning.

UDKAST

Det er en forudsætning for at få kompensation, at der har været minkavl på farmen frem til udbruddet af COVID-19 ramte minkerhvervet, og at der har været de relevante miljøtilladelser mv. til de producerede mink.

Det fremgår endvidere af den politiske aftale, at såfremt det viser sig nødvendigt at forlænge perioden med forbud mod hold af mink, vil aftalepartierne inden udgangen af 2021 træde sammen og drøfte muligheden for, at avlere, der har valgt dvalemodellen, kan forlænge perioden. Det er en forudsætning i den politiske aftale, at dvaleordningen højst kan forlænges med yderligere et år. Avlerne kan vælge at træde helt ud af erhvervet og modtage fuldstændig erstatning, dog fraregnet allerede modtaget kompensation for faste omkostninger (dvalekompensation).

2.1.2.2. Nedlukningserstatning

Minkavlere, som vælger at nedlukke deres minkproduktion permanent som følge af det midlertidige forbud, ydes fuldstændig erstatning for tabet af deres minkvirksomhed. Erstatningen skal udmåles af en erstatnings- og taksationskommission.

Den aftalte erstatningsordning indebærer, at minkavlere, som har haft minkproduktion i 2020, kan vælge, at værdiansættelsen af minkvirksomheden skal ske på baggrund af den ”skemalagte model”, dvs. tabt fremtidig indtjening i perioden 2022-2030 tilbagediskonteret til 2021 og den forventede restværdi af kapitalapparatet, herunder stalde, bure m.m., i 2030 tilbagediskonteret til 2021, eller værdiansættelse efter en opgørelsesmetode baseret på værdien i handel og vandel, dvs. en vurdering baseret på markedsværdien. Herudover ydes minkavleren erstatning for uudnyttet kapacitet efter opgørelsesmetoden baseret på værdien i handel og vandel, og erstatning for tabt indtjening i 2021 fra produktionen af mink i 2020.

Den aftalte erstatningsordning indebærer, at minkavlere, som ikke har haft produktion i 2020, men som har haft produktion i 2019 og/eller 2018, ydes erstatning efter opgørelsesmetoden baseret på værdien i handel og vandel.

Aflivningen af alle mink i Danmark har ikke kun betydning for minkavlerne, men også for en række følgeerhverv. En række fodercentraler, pelserier og minkforarbejdningsvirksomheder samt minkauktionshuse er således også afhængige af minkavl for at kunne drive deres forretning.

I henhold til den politiske aftale fastlægges erstatningen til følgevirksomheder ved en vurdering af virksomhedens værdi i handel og vandel.

UDKAST

Den politiske aftale fastlægger kriterier for, hvilke følgeerhverv der er kompensationsberettigede. Det følger således af den politiske aftale, at der ydes erstatning til følgeerhverv, der opfylder følgende kriterier:

- Over halvdelen af virksomhedens omsætning i 2017-19 skal hidrøre fra handel med danske minkproducenter.
- Virksomhedens produktion kan ikke umiddelbart omlægges til anden aktivitet.

Kravet om, at over halvdelen af virksomhedens omsætning skal hidrøre fra handel med dansk minkproduktion, fraviges i to tilfælde: udlejning af staldkapacitet og pelserier.

2.1.3. Statens Serum Instituts sundhedsfaglige vurdering af risiko for den humane sundhed ved en evt. genoptagelse af minkhold efter 2021

Statens Serum Institut konkluderer i Risikovurderingen af 14. juni 2021, at hold af mink i Danmark efter 2021 kan medføre en sundhedsrisiko for mennesker af ukendt størrelse. Det fremgår af Risikovurderingen, at vurderingen er koordineret med Sundhedsstyrelsen og Styrelsen for Patientsikkerhed. Derudover har der været dialog med Københavns Universitet.

Statens Serum Institut har på et møde den 28. september 2021 givet Folketingets partier en mundtlig opdatering af Risikovurderingen af 14. juni 2021. Statens Serum Institut oplyste forud for mødet, at det er Statens Serum Instituts vurdering, at konklusionerne i Risikovurderingen ved en evt. genoptagelse af minkhold efter 2021 fortsat er gældende.

Det fremgår af Risikovurderingen af 14. juni 2021, at Statens Serum Institut overordnet vurderer, at reetablering af minkhold principielt vil kunne medføre tre typer af risici for mennesker: For det første en erhvervsrisiko i form af gennembrudsinfektioner for eksponerede medarbejdere i det genetablerede minkerhverv, herunder pelserier. For det andet et smittereservoir, der kan give anledning til yderligere samfundssmitte blandt ikke-vaccinerede personer, personer, der ikke har responderet tilstrækkeligt på vaccinen, og evt. personer, der har aftagende immunitet efter vaccination. For det tredje kan der opstå flere varianter af SARS-CoV-2 i samfundet, idet sandsynligheden for nye varianter hænger direkte sammen med omfanget af virusreplikation i de værter, som smittes. Dette kan i værste tilfælde påvirke muligheden for at forebygge COVID-19 med de eksisterende humane vacciner.

UDKAST

Det fremgår endvidere af Risikovurderingen af 14. juni 2021, at Statens Serum Institut forventer, at SARS-CoV-2 fortsat vil være endemisk blandt mennesker i de kommende år, og mink vil derfor uden tilstrækkelig forebyggelse forventeligt også kunne blive smittet og udgøre et zoonotisk reservoir af SARS-CoV-2. Statens Serum Institut konstaterer, at idet mink kan smitte mennesker, kan kontrollen af COVID-19 også potentielt blive udfordret fra et nyt minkreservoir, og at smitte mellem mennesker og mink samtidig vil kunne give ophav til nye virusvarianter.

Statens Serum Institut vurderer, at risikoen for den humane sundhed vil variere efter omfang og den konkrete tilrettelæggelse af minkhold samt udviklingen i den humane epidemi. Statens Serum Institut konkluderer videre, at i forhold til udviklingen i den humane epidemi vil risikoen variere efter, hvor godt den humane smittespredning er kontrolleret.

Statens Serum Institut konstaterer i Risikovurderingen af 14. juni 2021, at der fortsat mangler mere viden om vaccinationsdækning, vaccineres effekt i særlige sårbare grupper og deres varighed, herunder behov for evt. revaccination, samt viden om egenskaberne ved de kommende, cirkulerende SARS-CoV-2-varianter, herunder deres smitsomhed, evne til at give alvorlig sygdom og muligheden for at forebygge nye varianter med eksisterende vacciner. Statens Serum Institut konkluderer, at det derfor ikke vides, hvor stor en effekt en delvist vaccineret human population vil kunne have på graden af smitte mellem mink og mennesker.

Statens Serum Institut konstaterer, at denne usikkerhed alt andet lige mindskes over tid og må forventes at være særlig udtalt på kort sigt, dvs. indtil Danmark og resten af verden har opnået en større vaccinationsdækning samt erfaring omkring varighed af immunitet efter vaccination, effekt af vaccination over for nye virusvarianter og evt. behov for revaccination. Statens Serum Institut vurderer, at det er relevant at opnå større erfaring med sæsonvariationen hen over endnu et efterår og vinter i en delvist vaccineret befolkning, og at det derfor også må forventes, at der i løbet af 2022 generelt vil være et bedre vidensgrundlag for risikovurderingen.

2.1.4. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris overvejelser og den foreslåede ordning

Efter lov om aflivning af og forbud mod hold af mink er det forbudt at holde mink til og med den 31. december 2021. En forlængelse af forbuddet skal således ske ved en lovændring.

UDKAST

Det fremgår af Risikovurderingen af 14. juni 2021, at Statens Serum Institut forventer, at der i løbet af 2022 generelt vil være et bedre vidensgrundlag for risikovurderingen.

På baggrund af Risikovurderingen samt States Serum Instituts mundtlige opdatering af 28. september 2021, jf. afsnit 2.1.3, foreslås det at forlænge forbuddet mod hold af mink til og med den 31. december 2022.

Tilsvarende foreslås det, at forbuddet mod at ind- og udføre levende mink til og fra Danmark, at til- og fraføre levende mink mellem besætninger i Danmark og at tilføre mink til de i stk. 3 og 4 nævnte dyrehold videreføres i samme periode.

Forbuddet mod hold af og ind- og udførsel m.v. af mink omfatter som udgangspunkt fortsat ikke hold af mink i zoologiske haver, dyreparker og lignende samt hold af mink i cirkus, forlystelsesparker og lignende virksomheder. Ligeledes er privates hold af domesticerede former af mink, dog maksimalt fem mink, og hold af mink med henblik på tekniske og videnskabelige undersøgelser, der udføres under tilsyn af Dyreforsøgstilsynet, fortsat undtaget fra forbuddet. Med lovforslaget foreslås det at forlænge det forbud m.v. mod hold af mink, der blev indført ved lov nr. 2185 af 29. december 2020 om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, til og med den 31. december 2022.

Det fremgår af bemærkningerne til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink (Folketingstidende 2020-21, A, L 77, som fremsat, side 8) bl.a., at det er vurderingen, at det foreslåede midlertidige forbud mod hold af mink ikke i almindelighed vil udgøre et ekspropriativt indgreb over for de erhvervsdrivende, men at det imidlertid ikke kan udelukkes, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende. Det bemærkes i den forbindelse navnlig, at der knytter sig en vis usikkerhed til omstændighederne efter udløbet af den pågældende dvaleperiode, herunder om det i praksis kan vise sig uforholdsmæssigt vanskeligt eller umuligt for nogle af de erhvervsdrivende, som på dette tidspunkt ønsker at genoptage erhvervet, at genetablere virksomheden inden for en rimelig tidshorisont efter ophør af dvaleperioden.

Det er vurderingen, at tilsvarende gør sig gældende for den forlængelse af forbuddet mod hold af mink, der foreslås med nærværende lovforslag.

Som det fremgår af den politiske aftale fra 25. januar 2021 om erstatning til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19, vil aftalepartierne inden udgangen af 2021 træde sammen og drøfte muligheden for, at avlere, der

ønsker at genoptage produktionen, også i en forlænget periode med forbud mod hold af mink kan modtage kompensation for deres faste omkostninger inkl. uundgåelige driftsomkostninger til vedligehold og service af produktionsfaciliteter i dvaleperioden.

Det fremgår af den politiske aftale, at minkavlere, som vælger at nedlukke minkproduktionen midlertidigt, og således modtager dvalekompensation, har mulighed for at vælge at nedlukke produktionen permanent og i stedet modtage erstatning for permanent nedlukning af minkvirksomheden. Der vil i givet fald ske modregning af allerede udbetalt dvalekompensation, hvis avleren senere vælger nedlukningserstatning.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget har ikke umiddelbart direkte, væsentlige eller relevante konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål i en dansk kontekst. Det vurderes dog, at en forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink til 31. december 2022 vil have positive afledte sundheds-, klima-, miljø- og naturmæssige konsekvenser indbefattet i henholdsvis verdensmål 3, 13, 14 og 15. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne i pkt. 7 og 8.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I forbindelse med den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlerne og følgeerhverv berørt af COVID-19 er der afsat 60 mio. kr. til dvalekompensation i 2021. Det følger af aftalen, at parterne skal træde sammen inden udgangen af 2021 og drøfte muligheden for, at avlere, der ønsker at genoptage produktionen, også i en forlænget periode med forbud mod hold af mink i 2022 kan modtage dvalekompensation. En forlængelse af ordningen med udbetaling af dvalekompensation i 2022 forventes at betyde en tilsvarende udgift på ca. 60 mio. kr. i 2022.

Lovforslaget vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige. Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning heller ikke er relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Da lovændringen består i en forlængelse af det midlertidige forbud, skal konsekvenserne ses i forhold til en situation, hvor minkavl kan genoptages i 2022. Antallet og identifikationen af virksomheder, der ønsker at genåbne i 2022, kendes ikke på nuværende tidspunkt. Minkavlerne skal indsende en ansøgning om erstatning for permanent nedlukning af deres minkproduktion

eller kompensation for midlertidig nedlukning af deres minkproduktion. Herefter kan Fødevarestyrelsen opgøre antallet af avlere, som omfattes af dvaleordningen i 2021-2022. På grund af det midlertidige forbud mod hold af mink, og fordi minkbranchen generelt oplever store udsving i skindpriserne, er de økonomiske konsekvenser for minkavlerne i relation til dvaleperioden i 2022 vanskelige at vurdere. Skindprisen bliver formentligt højere på kort sigt grundet det relativt lavere udbud, mens produktionsomkostningerne må forventes at kunne blive højere, da hele minkproduktionen har været sat i stå. På lidt længere sigt kan udenlandske minkproducenter måske opveje den produktion af minkskind, som Danmark leverede; alt andet lige med prisfald til følge.

På det foreliggende grundlag kan størrelsesordenen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke vurderes.

Det er Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det er endvidere Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris vurdering, at lovforslaget er i overensstemmelse med principperne for agil erhvervsrettet regulering, da lovforslaget ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende digitale teknologier og forretningsmodeller.

Et udkast til lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering (OBR). OBR vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet, og OBR er for så vidt angår principperne for agil erhvervsrettet regulering enig i ministeriets vurdering.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Klimamæssige konsekvenser

En forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink til 31. december 2022 vurderes ikke umiddelbart at have mærkbare klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

En forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink til 31. december 2022 vurderes at have ikke uvæsentlige, positive miljø- og naturmæssige konsekvenser. Ifølge den seneste emissionsopgørelse var ammoniakudledningen relateret til minkproduktion på ca. 5.200 ton i 2019.

Skadesomkostningen ved udledning af ammoniak er 27 kr. pr. kg. eksklusiv sideeffekter (dvs. skadeomkostningen omfatter kun direkte helbredseffekter ved luftforurening med ammoniak). Tages der udgangspunkt i den vurderede skadesomkostning på 27 kr. per kg. udledt ammoniak og at ammoniakudledningen fra mink i 2019 var på 5.200 ton, kan der dermed forventes positive miljø- og naturmæssige konsekvenser svarende til ca. 140 mio. kr. eksklusiv sideeffekter ($27 \text{ kr./kg} * 5.200.000 \text{ kg.} = 140.400.000,- \text{ kr.}$). En del af denne positive effekt forventes dog at være opnået i 2020 uafhængig af forbuddet, som følge af et fald i antal dyr. Betydningen af nedgang i dyr i 2020 vil blive estimeret i forbindelse med emissionsopgørelsen for 2020. Dog er det ud fra de givne forudsætninger rimeligt at antage, at en yderligere indstilling af produktionen vil have ikke uvæsentlige positive miljø- og naturmæssige konsekvenser som følge af en markant reduktion i ammoniakudledning.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets forlængelse af det midlertidige forbud mod ind- og udførsel af levende mink og forslagets midlertidige forbud mod hold af mink vil efter Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris opfattelse ligge inden for rammerne af EUF-traktatens artikel 34 om forbud mod kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning og artikel 35 om forbud mod kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning. Der er således efter EUF-traktatens artikel 36 mulighed for at fravige disse forbud, hvis det er begrundet i hensynet til bl.a. beskyttelse af menneskers liv og sundhed. Efter bestemmelsen må sådanne restriktioner dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandlen mellem medlemsstaterne.

Lovforslagets forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink vurderes også at være i overensstemmelse med EUF-traktatens regler om den fri etableringsret i artikel 49. Som udgangspunkt er der efter EU-retten fri adgang til at etablere sig som avler af mink i Danmark, og selv blot et midlertidigt forbud herfor må anses som en hindring for den fri etableringsret. Artikel 52 i EUF-traktaten giver imidlertid mulighed for, at medlemsstaterne kan indføre undtagelser fra etableringsretten, som er begrundet i hensynet til den offentlige sundhed.

Da den foreslåede forlængelse af det midlertidige forbud mod hold af mink og mod ind- og udførsel af levende mink netop er begrundet i hensynet til menneskers sundhed, må de anses for at kunne begrundes med henvisning

UDKAST

til EUF-traktatens artikel 36 og 52. Efter EU-retten skal sådanne begrænsninger i den fri bevægelighed også overholde det EU-retlige proportionalitetsprincip. Dette betyder, at foranstaltningen skal være egnet til at forfølge hensynet til den offentlige sundhed på en sammenhængende og systematisk måde, og at den ikke må gå videre end nødvendigt for at opnå det tilsigtede mål om sikring af menneskers sundhed. I dette tilfælde er forlængelsen af det midlertidige forbud mod hold af mink og mod ind- og udførsel af levende mink netop for at hindre risiko for udbredelse af COVID-19 i mink af hensyn til folkesundheden, og forbuddene vurderes derfor egnede til at forfølge hensynet til den offentlige sundhed. Forbuddene kan heller ikke anses for at gå videre end nødvendigt, særligt fordi der alene er tale om et midlertidigt forbud.

Lovforslagets forlængelse af det midlertidige forbud mod ind- og udførsel af levende mink vurderes at være omfattet af definitionen af en såkaldt teknisk forskrift efter informationsproceduredirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation)). Lovforslaget skal derfor notificeres til EU-Kommissionen. Når en forskrift notificeres efter informationsproceduredirektivet, vil der normalt indtræde en såkaldt stand-still periode. En stand-still periode indebærer, at der som minimum skal forløbe tre måneder, før den tekniske forskrift kan vedtages.

Informationsproceduredirektivet giver imidlertid mulighed for, at en medlemsstat efter hasteproceduren kan vedtage en teknisk forskrift uden at iagttage stand-still perioden, hvis det er nødvendigt af presserende grunde, der skyldes en alvorlig, uforudsigelig situation, som vedrører beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed. En teknisk forskrift, der er omfattet af denne undtagelsesmulighed, vil dog som udkast skulle notificeres til EU-Kommissionen, der efter informationsproceduredirektivet vil udtale sig om ordningen snarest muligt. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vurderer, at lovforslaget opfylder de nævnte betingelser og derfor er omfattet af denne undtagelsesmulighed. Lovforslaget er således ikke omfattet af stand-still perioden, men er notificeret i udkast til EU-Kommissionen inden vedtagelse for at overholde notifikationspligten ifølge informationsproceduredirektivet.

Erstatningsordningen til minkavlerne, herunder visse følgeerhverv, som følge af forbuddet mod hold af mink, er statsstøttenotificeret og godkendt af EU-Kommissionen med en individuel godkendelse af 7. april 2021 (SA.61945). Det fremgår af EU-Kommissionens statsstøttegodkendelse, at

den omfatter en eventuel forlængelse af kompensationsordningen for minkavlere, der nedlukker minkproduktionen midlertidigt (dvalekompensation), med op til et år, dvs. til og med 2022.

Det fremgår endvidere af den politiske aftale om erstatning mv. af 25. januar 2021, at såfremt det viser sig nødvendigt at forlænge perioden med forbud mod hold af mink, vil aftalepartierne inden udgangen af 2021 træde sammen og drøfte muligheden for, at avlere, der har valgt dvalemodellen, kan forlænge perioden. Det er en forudsætning i den politiske aftale, at dvaleordningen højst kan forlænges med yderligere et år. Avlerne kan vælge at træde helt ud af erhvervet og modtage fuld erstatning, dog fraregnet allerede modtaget kompensation for faste omkostninger.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. oktober 2021 til den 20. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Aalborg Universitet - Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet - Health, A/S Mortalin, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Alternativfondet, ANIMA, Anticimex, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Forbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bech-Bruun Advokatfirma, Bech Food – DinFødevarer konsulent, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheforeningen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Kaffe og The (Niels Gade)/Kaffe og Te importørforeningen, Brancheforeningen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheforeningen SPT, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas Denmark, Center for Miljø og Toksologi på DHI Vand - Miljø – Sundhed, Chem Trust, Comida Fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Agro, Danish Seafood Association (DSA), Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks civile Hundeførerforening (DcH), Danmarks Farve- og Lakindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Tekniske Universitet (dtu), Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv (høring), Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Kennel Klub, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Pelsdyravlerforening/Danske Minkavlere, Dansk Planteværn, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Rideforbund, Dansk Selskab for Almen Medicin, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Veterinær Konsortium-KU, Danske

UDKAST

Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Fugleforeninger, Danske Kartoffler, Danske Lammeproducenter, Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Slagtermestre, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Danske Ældreråd, Datatilsynet, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, Deanfood ApS, Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dommerforening, Den Danske Dyrlægeforening (DDD), Det Danske Fjerkræråd (JNL), Det Danske Minkerhverv, Det Dyreetiske Råd, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO, DLA Piper Denmark Advokatpartnerselskab, Dansk Flavour Organisation, DHI A/S, DHI, Center for Miljø og Toksologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DinSmiley, DOSO-DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation, DTU-Fødevareinstituttet, DTU-Veterinærinstituttet, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyrenes Velfærd, Dyreværnsforeningen Alle Dyr's Ret, E-Brankekoden ApS, ECSCOM/Kim Iversen, EFSA – Effektiv Food Safety Advise, Elite-smiley, EMCON, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium A/S, Faglig Fælles Forbund 3F, Fair Dog, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Finans Danmark, Fokus på Dyr, Food Consult Nordic, Food Diagnostics ApS, Foodcare, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen Frit Fjerkræ, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), Frie Bønder Levende Land, FS-C.dk (Food Safety Consult), FSR - danske revisorer, Færøernes Landsstyre, Fødevarer og Egenkontrol, FødevarerDanmark, FødevarerExpert, Fødevarergruppen, Fødevarerkonsulent, Fødevarerpaletten ApS, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), Gigtforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Hatting-KS A/S, Haveselskabet, HELSAM, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, Horesta, Højmarkslaboratoriet A/S, International Transport Danmark, ISI Food Protection, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH CUSTOMS SERVICES Danmark, KGH CUSTOMS SERVICES Sverige, Kliniske Diætister, København Fur, Kommunernes Landsforening, Kontrolgruppen, Kosmetik- og hygiejnebranchen, Kost & Ernæringsforbundet, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kraftvaerk Foodtech ApS, Kræftens Bekæmpelse Høring, KU/IFRO, KU SUND/Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, Københavns Universitet, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex ApS, Lægeforeningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, Mejeriforeningen (ddb), Møllers Fødevarerådgivning, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Nemhygiejne, Ninkovich

UDKAST

Consult ApS, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nordic Petfood Association (NPFA), Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Ostehandlerforeningen for Danmark, Patientforeningen, Patientforeningen i Danmark, Pernod Ricard Denmark, Plantebranchen, Plastindustrien i Danmark, QFish/Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, QMS – Consult, Quality Consulting Denmark, Roskilde Universitet, Rådet for Bedre Hygiejne, Salling Group, SAGA FURS A/S, SAMMARK, SEDAN, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning ApS, Smiley-One, SMVdanmark, SPF-Danmark, Statens Seruminstitut, Stop Spild Af Mad, Sundhedsrådet, Syddansk Universitet, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Teknologisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, VAREFAKTA, Videntcenter For Svineproduktion, VikingGenetics, ViNordic – Veterinary Industry Nordic, World Animal Protection Danmark, WWF Verdensnaturfonden, Würtz QA, Yngre Læger, Ældresagen og Økologisk Landsforening.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>I forbindelse med den politiske aftale om erstatning mv. til minkavlerne og følgerhverv berørt af COVID-19 er der afsat 60 mio. kr. til dvalekompensation i 2021.</p> <p>Det følger af aftalen, at parterne skal træde sammen inden udgangen af 2021 og drøfte muligheden for, at avlere, der ønsker at genoptage produktionen, også i en forlænget periode med forbud mod hold af mink i 2022 kan modtage dvalekompensation.</p> <p>Hvis ordningen med dvalekompensation forlænges i 2022, forventes de offentlige økonomiske konsekvenser at være tilsvarende ca. 60 mio. kr. i 2022.</p>
Implementeringskonsekvenser for	Ingen	Ingen

UDKAST

stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	På det foreliggende grundlag kan størrelsesordenen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke vurderes.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes ikke umiddelbart at have mærkbare klimamæssige konsekvenser.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget vurderes at kunne få positive miljø- og naturmæssige konsekvenser.	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med EU-rettens regler om den fri bevægelighed for varer og den fri etableringsret.</p> <p>Lovforslaget notificeres i udkast inden vedtagelse i overensstemmelse med informationsproceduredirektivet.</p>	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej
	X	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 7. juni 2021, at hold af mink ikke er tilladt til og med den 31. december 2021.

Det fremgår endvidere af lovens § 1, stk. 2, at det til og med den 31. december 2021 er forbudt at ind- og udføre levende mink til og fra Danmark, at til- og fraføre levende mink mellem besætninger i Danmark og at tilføre mink til de i stk. 3 og 4 nævnte dyrehold. Bestemmelsen blev indført med henblik på at hindre omgåelse af forbuddet mod hold af mink i lovens stk. 1 ved f.eks. at flytte mink fra minkfarme omfattet af forbuddet til en zoologisk have, dyrepark eller til privat hold.

Forbuddet mod hold af og ind- og udførsel m.v. af mink gælder som udgangspunkt ikke privates hold af domesticerede mink, hold af mink i zoologiske haver, dyreparker og lignende eller mink, der holdes med henblik på tekniske og videnskabelige undersøgelser, jf. lovens § 1, stk. 3 og 4.

Med den foreslåede ændring til § 1, stk. 1, ændres 31. december 2021 til 31. december 2022. Den foreslåede ændring indebærer således, at forbuddet mod hold af mink forlænges til og med den 31. december 2022.

Med den foreslåede ændring til § 1, stk. 2, ændres 31. december 2021 til 31. december 2022. Den foreslåede ændring indebærer således, at forbuddet mod ind- og udførsel af levende mink til Danmark, til- og fraførsel af levende mink mellem besætninger i Danmark og tilførsel af mink i de i stk. 3 og 4 nævnte dyrehold, som er undtaget forbuddet i lovens stk. 3, og stk. 4, forlænges til og med den 31. december 2022.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet hovedloven, lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, ikke gælder for og heller ikke ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, jf. lovbekendtgørelse nr. 1211 af 7. juni 2021 foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 1. Hold af mink er ikke tilladt til og med den 31. december 2021.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det er til og med den 31. december 2021 forbudt at</p> <p>1) ---</p> <p>2) --</p> <p>3) ---</p> <p><i>Stk. 3.</i> ---</p> <p><i>Stk. 4.</i> ---</p> <p><i>Stk. 5.</i> ---</p>	<p>1. I § 1, <i>stk. 1</i> og 2, ændres »31. december 2021« til: »31. december 2022«.</p>